DZIENNIK URZĘDOWY
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

Bydgoszcz, dnia 20 grudnia 1956 r. Nr 9*) Poz. 56-60

TREŚĆ:

56

UCHWAŁA Nr 47/233

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

z dnia 1 grudnia 1956

w sprawie zniesienia ograniczenia korzystania z transportu konnego przez przedsiębiorstwa państwowe.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej działając na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. nr 14, poz. 130) w związku z zarządzeniem Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego nr IX-I-I-8/29/56 z dnia 24 lipca 1956 r. w sprawie rozwiązania spółdzielczych zrzeszeń wozaków

u c h w a l a :

1. Znieść z dniem 31. 10. 1956 r ograniczenia korzystania z transportu konnego przez przedsiębiorstwo państwowe, wprowadzone zarządzeniem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Nr 12/56 z dnia 8 maja 1956 (Dz. R. N. 5 poz. 16) — zarządzenie to traci moc obowiązującą.
2. Po dniu 1 listopada 1956 r. zatrudnianie taboru konnego przewoźników indywidualnych przez przedsiębiorstwa państwowe i uspołecznione, będzie odbywało się na podstawie przepisów zawartych w zarządzeniu Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 28 lutego 1952 r. w sprawie korzystania z usług i kontraktacji nieuspołecznionych przedsiębiorstw ciężarowego transportu drogowego (Mon. Pol. N. A.-24, poz. 307) i zarządzenia Ministra Finansów oraz Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 20 stycznia 1953 r. w sprawie zasad i trybu realizowania należności za usługi transportowe, świadczone przez przewoźników nieuspołecznionych (Mon. Polski N. A.-13, poz. 180).

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

E. Orsztynowicz
Sekretarz Prezydium

J. Domiński
Przewodniczący Prezydium

*) Ostatni w 1956 r.

57

UCHWAŁA Nr 47/229

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

z dnia 1 grudnia 1956

w sprawie opieki nad zwierzętami.

Wobec mnożących się wypadków dręczenia zwierząt oraz niszczenia, wyłapywania ptactwa dzikiego i handlowego dzikim ptactwem, będącym pod ochroną, opinia publiczna od dłuższego czasu na łamach prasy oraz poprzez Ligę Ochrony Przyrody domaga się interwencji władz i zorganizowania opieki nad zwierzętami.

Tworzące się sekcje Opieki nad Zwierzętami przy Oddziałach Ligi Ochrony Przyrody będą roztaczały i propagowały opiekę nad zwierzętami. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej doceniając tę pożyteczną działalność na podstawie ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130), ustawy o ochronie przyrody z dnia 7 kwietnia 1949 r. (Dz. U. Nr 25, poz. 180), rozporządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 4. 11. 1952 r. w sprawie wprowadzenia gatunkowej ochrony zwierząt (Dz. U. Nr. 45, poz. 307), rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z dnia 20. 5. 1932 r. Nr 42, poz. 417).

u c h w a l a :

1. Zobowiązać Oddziały Ligi Ochrony Przyrody do prowadzenia szerokiej akcji uświadamiającej wśród swoich członków i społeczeństwa, mającej na celu zapewnienie humanitarnego stosunku człowieka do zwierząt.
2. Zobowiązać Oddziały Ligi Ochrony Przyrody do powołania społecznych inspektorów ochrony zwierząt uprawnionych do interwencji i współdziałania z Milicją Obywatelską w razie stwierdzenia wypadków znęcania się nad zwierzętami, niszczenia ptactwa dzikiego lub handlowania dzikim ptactwem będącym pod ochroną.
3. Zobowiązać Komendę Wojewódzką Milicji Obywatelskiej do wydania odpowiednich poleceń podległym jednostkom MO w celu ścigania sprawców dręczenia zwierząt i współdziałania z społecznymi inspektorami ochrony zwierząt.
4. Zobowiązać Wydział Orzecznictwa Karno-Administracyjnego Prezydium WRN do szybkiego i sprawnego roz-

patrywania spraw kierowanych na kolegia orzekające o dręczenie i znęcanie się nad zwierzętami.

5. Zobowiązać Wydział Oświaty Prezydium WRN do prowadzenia szerokiej akcji wśród młodzieży szkolnej, mającej na celu ochronę i opiekę nad zwierzętami.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

E. Orsztynowicz — Sekretarz Prezydium

J. Domiński — Przewodniczący Prezydium

58

UCHWAŁA Nr 47/228

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

z dnia 1 grudnia 1956 r.

w sprawie stworzenia warunków rozwoju spółek wodnych i związków wałowych zabezpieczających konserwację i eksploatację urządzeń wodno-melioracyjnych w województwie bydgoskim.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej realizując zadania wynikające z uchwał VIII Plenum w zakresie uzdrowienia gospodarki narodowej stwierdza potrzebę uporządkowania szeregu zaniedbań z dziedziny rolnictwa. Jedną z dróg do naprawienia tych zaniedbań Prezydium widzi m. in. w rozwijaniu i popieraniu twórczej inicjatywy chłopów w dziedzinie organizowania prostych form kooperacji, wyrastającej z tradycji i specyfiki naszego rejonu, opartej na zasadzie dobrowolności.

Jedną z takich form wspólnego działania to spółki wodne i związki wałowe. Potrzeba reaktywowania i zakładania nowych spółek wodnych na obszarach zmeliorowanych wynika z pogłębiającej się z roku na rok dewastacji urządzeń melioracyjnych istniejących i wykonywanych w ramach narodowych planów gospodarczych.

Na powierzchnię 530.000 ha gruntów zmeliorowanych w naszym województwie zaledwie 185.000 ha jest objętych działalnością spółek wodnych i związków wałowych. Pozostała powierzchnia około 345.000 ha nie jest objęta żadną formą organizacyjną. Dlatego też prace konserwacyjne mają charakter dorywczy. Bazowanie na subwencjach Skarbu Państwa, szarwarku i czynach melioracyjnych okazało się zawodnym. Istniejące spółki wodne i związki wałowe działające na powierzchni 185.000 ha zmeliorowanego obszaru, wykonują co rok z własnych funduszy roboty konserwacyjne na kwotę przekraczającą 4.000.000 zł. Jak wielką potrzebę istnienia tego rodzaju organizacji odczuwał teren, niech świadczy fakt samorzutnego reaktywowania działalności zaraz po zakończeniu wojny 417 spółek wodnych obejmując obszar 220.000 ha. Na skutek braku konkretnej polityki w stosunku do spółek wodnych od 1946 r. nastąpił spadek zainteresowania się tą formą zespołowej pracy.

Dla naprawienia zaniedbań w tej dziedzinie Prezydium W. R. N. widzi potrzebę skoncentrowania się na następujących pracach:

a) natychmiastowego reaktywowania i zorganizowania nowych spółek wodnych na całym obszarze zmeliorowanym i projektowanym do melioracji;

b) opracowanie ramowego statutu odpowiadającego przepisom ustawowym, oraz obecnym wymogom i potrzebom spółki,

c) zaopatrzenie służby melioracyjnej w odpowiednie przepisy prawa wodnego;

d) zabezpieczenie spółek wodnych w pomoc finansową i materiały;

e) udzielanie opieki ze strony rad terenowych w ramach obowiązującego ustawodawstwa.

W związku z powyższym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20. 3. 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. nr 14 poz. 130) oraz rozporządzenia Prezydium R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36 poz. 34)

u c h w a l a :

I. Zobowiązać Wojewódzki Zarząd Rolnictwa do:

1) uporządkowania ewidencji wszystkich obiektów zmeliorowanych w terminie do 31. XII. 1957 r.;

2) dostarczenia dokumentacji technicznej w miarę potrzeb do zreaktywowania i założenia nowych spółek wodnych;

3) zabezpieczenia odpowiednich środków finansowych na pokrycie kosztów dokumentacji techniczno-prawnej dla spółek wodnych. W tym celu W. Z. R. wystąpi przez C. Z. W. M. do Ministerstwa Finansów o przydział niezbędnych kredytów — termin 20. XII. 56 r.;

4) zabezpieczenia w miarę potrzeb bazy materiałowej na konserwowanie istniejących urządzeń melioracyjnych na terenach spółek wodnych i związków wałowych;

5) poczynając od roku 1958 nowe roboty melioracji szczegółowych przeprowadzać tylko na gruntach, których właściciele lub użytkownicy zorganizowani są w spółki wodne bądź związki wałowe;

6) przeszkolenia służby wodno-melioracyjnej w zakresie zasad organizacyjnych i przeprowadzenia postępowania przy zawiązywaniu spółek wodnych, termin do 1. IV. 57 r.;

7) opracowania ramowego statutu spółek wodnych, termin 15. II. 57 r.;

8) zaopatrzenia służby melioracyjnej a w szczególności powiatowych inżynierów d/s melioracji w teksty ustawy wodnej z odpowiednimi wyjaśnieniami , termin do 1. IV. 57 r.;

9) opracowania i zamówienia jednolitych druków dla spółek wodnych (tak jak nakazy płatnicze, księgi wydatków itp.) — termin 1. IV. 57 r.;

10) stałej popularyzacji spółek wodnych i ich znaczenia dla rolnictwa — przez radio, prasę, filmy.

II. Zobowiązać Wydział Organizacyjny Prezydium WRN do wystąpienia z wnioskiem do władz centralnych o przywrócenie uprawnień prezydiom powiatowych rad narodowych jako terenowym organom władzy wodnej I instancji i powołania stanowisk radców d/s wodno-prawnych przy tych prezydiach.

III. Zobowiązać prezydia powiatowych rad narodowych do:

1) omówienia całokształtu spraw melioracyjnych na specjalnych posiedzeniach, ułożenia harmonogramu prac w sprawie reaktywowania i zawiązywania nowych spółek wodnych; szczególną uwagę należy zwrócić na to, żeby wszystkie istniejące spółki wodne i związki wałowe miały ułożone i zatwierdzone budżety do dnia 1. IV. każdego roku;

2) dokonania ścisłej ewidencji istniejących w powiecie spółek wodnych jak również obiektów zmeliorowa-

nych, a dotąd nie objętych działalnością spółek — w terminie do dnia 30. X. 57 r.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

E. Orsztynowicz — Sekretarz Prezydium

J. Domiński — Przewodniczący Prezydium

59

Zarządzenie Nr 24/56
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 30. 10. 1956 r.

w sprawie ustalania zasad zatrudnienia lekarzy odbywających specjalizację I i II stopnia w Szpitalach Wojewódzkich i w Szpitalach Miejskich w miastach stanowiących powiaty.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej działając na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20. III. 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. nr 14 poz. 130) w związku z zarządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 15 lipca 1953 r. w sprawie zasad i trybu uznawania lekarzy za specjalistów (Monitor Polski nr A-70 poz. 852)

z a r z ą d z a

§ 1.

Dyrektorzy szpitali wojewódzkich i miejskich miast stanowiących powiaty przyjmować będą skierowanych do pracy w szpitalu lekarzy, celem odbycia stażu ogólnego specjalizacji I i II stopnia na czas ustalony dla poszczególnych specjalności.

§ 2.

Dyrektor szpitala angażować będzie skierowanych lekarzy na ściśle oznaczony czasokres z podaniem rozpoczęcia i zakończenia okresu potrzebnego dla uzyskania stażu, specjalizacji I czy II stopnia, stosownie do § 6 cyt. zarządzenia Min. Zdrowia z dnia 15. VII. 1953 r.

§ 3.

W uzasadnionych przypadkach (np. choroba) dyrektor szpitala może przedłużyć umowę na czas oznaczony po zasięgnięciu opinii przewodniczącego zespołu specjalistów wojewódzkich; złożenie egzaminu z wynikiem ujemnym nie stanowi podstawy do przedłużenia umowy do dalszej pracy w szpitalu.

§ 4.

W przypadkach konieczności zabezpieczenia opieki nad chorym, na wniosek ordynatora poparty przez konsultanta, może dyrektor szpitala przedłużyć umowę o pracę na czas oznaczony, jednak nie dłużej niż na jeden rok.

§ 5.

Angażowanie lekarzy na stanowiska ordynatorów, zastępców oraz kierowników pracowni pomocniczych (np. kierowników laboratorium analitycznego itp.) odbywać się będzie drogą konkursu na czas nieokreślony, na zasadach ustalonych w Rozp. Min. Zdrowia z dnia 2. VIII. 51 Dz. U. nr 43 poz. 328 z roku 1951; z pozostałym personelem lekarskim szpitala zawierane będą umowy o pracę na czas ściśle oznaczony.

§ 6.

W terminie do dnia 31. XII. 56 r. należy uregulować umowy o pracę z personelem lekarskim, zgodnie z niniejszym zarządzeniem; zmiana umów winna nastąpić z zachowaniem ustawowych terminów wypowiedzenia.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
J. Domiński
Przewodniczący Prezydium

60

ZARZĄDZENIE
Rejonu Dróg Wodnych w Toruniu
z dnia 29 września 1956 r.
w sprawie przewozów międzybrzegowych na rzece Wiśle od kilometra 718 do 847 kilometra

Na podstawie zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 20 sierpnia 1954 r. w sprawie organizacji siedzib, zakresu działania i właściwości terytorialnej rejonów dróg wodnych (Monitor Polski Nr 93 z 1954 r. poz. 1027) oraz Instrukcji Ministrów Żeglugi i Rolnictwa z dnia 28 października 1955 r. w sprawie przewozów międzybrzegowych na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 123 z 1955 r. poz. 1510) zarządza się co następuje:

Przewozy stałe

§ 1.

Do uprawiania stałego przewozu publicznego między brzegami przeciwległymi mogą być dopuszczone statki z własnym lub bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni ponad 20 m².

§ 2.

Uruchomienie na drodze wodnej stałego przewozu publicznego, posiadającego stałe urządzenia techniczne na brzegach, w wodzie lub nad wodą uzależnione jest od:

1. uzyskania zezwolenia władzy wodnej, tj. terenowo właściwego prezydium wojewódzkiej rady narodowej wydanego na podstawie ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. Nr 62 z 1928 r. poz. 574), w trybie ustalonym Instrukcją Ministrów Żeglugi i Rolnictwa z dnia 28 października 1955 r. w sprawie przewozów międzybrzegowych na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 123 z 1955 r. poz. 1610);
2. zarejestrowania statku przewozowego w Rejonie Dróg Wodnych w myśl Rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 kwietnia 1950 r. w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 21 z 1950 r. poz. 186);
3. uzyskania w Rejonie Dróg Wodnych dla statków przewozowego świadectwa zdolności żeglugowej w myśl Zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 2 sierpnia 1952 r. w sprawie świadectwa zdolności żeglugowej dla statków żeglugi śródlądowej (Monitor Polski Nr A-82 z 1952 r. poz. 1323 oraz z 1955 r. Nr 27 poz. 269).

§ 3.

Świadectwo zdolności żeglugowej określa rodzaj i przeznaczenie urządzenia przewozowego, ustala wolną burtę, największą dopuszczalną ilość pasażerów lub towaru w tonach i wyposażenie kotwiczne, linowe, nawigacyjne, ratunkowe, przeciwpożarowe i sanitarno-higieniczne.

§ 4.

Świadectwa zdolności żeglugowej wydawane są na okres nie dłuższy niż 3 lata.

§ 5.

Przewozy międzybrzegowe podlegają odpowiednim przepisom zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 10. IX. 1952 r. w sprawie uprawnienia żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (M. P. Nr A-87 z 1952 r. poz. 1368).

Obsługa przewozu

§ 6.

1. Przewóz może być obsługiwany jedynie przez osobę, która uznana została przez RDW za uzdolnioną do samodzielnego kierowania przewozem i na tej podstawie otrzymała świadectwo przewoźnika.

2. Jeśli właściciel względnie dzierżawca przewozu nie jest uprawniony do obsługiwania statku przewozowego, winien on przyjąć wykwalifikowanego przewoźnika, odpowiadającego wymogom.

3. Służbę przewoźnika mogą pełnić tylko osoby silne, zdrowe, trzeźwe i godne zaufania. Za wszelkie czynności załogi przewozowej odpowiada przewoźnik.

4. W razie uzasadnionych zażaleń właściciel przewozu zobowiązany jest zwolnić przewoźnika i przyjąć na jego miejsce innego, odpowiadającego wymaganiom władzy żeglugowej.

§ 7.

Kandydat ubiegający się o uzyskanie świadectwa przewoźnika winien złożyć podanie do Rejonu Dróg Wodnych z załączeniem następujących dokumentów:

1) życiorysu,
2) wyciągu z dowodu osobistego,
3) świadectwa lekarskiego, stwierdzającego odpowiedni stan zdrowia do zawodu żeglarskiego, w szczególności zdolności rozróżniania barw oraz dobry słuch,
4) dowodu odbycia co najmniej dwuletniej pracy w zawodzie żeglarskim lub w zawodzie przewoźnika,
5) dwóch fotografii o wymiarach 4,5x6 cm.

§ 8.

Kandydat na przewoźnika ubiegający się o uzyskanie świadectwa przewoźnika powinien wykazać się znajomością:

1) rodzaju, przeznaczenia i konstrukcji promu przewozowego. względnie łodzi,
2) wykonywania niezbędnych drobnych napraw, jak uszczelnianie dna i burt, podkładu, napraw urządzeń pomocniczych itp. robót,
3) używania i utrzymania w sprawności przedmiotów wyposażenia nawigacyjnego, przeciwpożarowego i ratowniczego,
4) zachowania się podczas pracy na przewozie w warunkach normalnych i w warunkach wyjątkowych, jak: podczas mgły, śnieżycy, burzy, przy tonięciu statku, pożarze, zderzeniach i innych nieszczęśliwych wypadkach,
5) przepisów o uprawianiu żeglugi i spławu, a w szczególności w odniesieniu do ruchu, postoju, mijaniu statków, wyposażenia oraz oznakowania przewozów wodnych.

§ 9.

Rejon Dróg Wodnych po zbadaniu kwalifikacji przewoźnika wydaje mu świadectwo przewoźnika z fotografią.

§ 10.

Istniejące stałe przewozy międzybrzegowe dokonywane statkami o powierzchni do 20 m² włącznie mogą nadal być eksploatowane o ile organa administracji wodnej udzieliły zezwolenia im, wydanego na podstawie postanowień § 8 Instrukcji Ministra Żeglugi i Rolnictwa z dnia 28. X. 1955 r.

§ 11.

Wymienione w § 10 przewozy międzybrzegowe jako zwolnione od obowiązku posiadania świadectwa zdolności żeglugowej, pod względem wyposażenia podlegają przepisom niniejszego podanym w § 17.

Przewozy niestałe

§ 12.

Do uprawiania niestałego przewozu międzybrzegowego, a więc nieposiadającego stałych urządzeń technicznych na brzegach, w wodzie lub nad wodą mogą być dopuszczone statki z własnym lub bez własnego napędu mechanicznego.

§ 13.

Do uruchomienia niestałego przewozu koniecznym jest:

1) uzyskanie zezwolenia terenowo właściwego prezydium powiatowej rady narodowej, wydanego w trybie administracyjnym, po zasięgnięciu opinii z Rejonu Dróg Wodnych co do stanu technicznego promu i warunków lokalnych na danym odcinku drogi wodnej,
2) zarejestrowania statku w Rejonie Dróg Wodnych (§ 2. ust. 2),
3) uzyskanie świadectwa zdolności żeglugowej dla statków o powierzchni od 20 m² wzwyż jak w § 2 ust. 3.

§ 14.

W stosunku do statków o pow. ponad 20 m2 mają zastosowanie postanowienia §§ 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

§ 15.

W stosunku do statków o pow. do 20 m² włącznie mają zastosowanie postanowienia §§ 5, 6, 7, 8, 9.

§ 16.

Rodzaj i przeznaczenie statku o powierzchni do 20 m², jego wolną burtę, największą dopuszczalną ilość pasażerów lub ładunku w tonach, ustala Rejon Dróg Wodnych w karcie rejestracyjnej.

§ 17.

Statki o pow. do 20 m² winne być wyposażone co najmniej w następujący sprzęt.

1) pokładowy:

1. 4 łańcuchy cumownicze (na każdym narożniku po jednym) lub liny,
2. dwie kotwice odpowiedniej wagi z wyposażeniem,
3. dwa bosaki okute z hakiem i ostrzem,
4. dwie laski okute lub wiosła,
5. cztery latarnie sygnałowe (dwie białe i dwie czerwone),
6. cztery flagi sygnałowe (jedna czerwono-biała, dwie czerwone i jedna biała),
7. jedna trąbka sygnałowa,
8. jeden dzwon lub gong;

2) ratowniczy:

1. jedna łódź towarzysząca na 8—10 osób z wyposażeniem,
2. dwa koła ratunkowe (atestowane z rzutkami),
3. jedna pompa ręczna do wylewania wody,
4. dwa czerpaki ręczne do wybierania wody,
5. jedna apteczka przenośna z wyposażeniem;

3) przeciwpożarowy:

1. dwa wiadra z linkami,
2. jedna siekiera (toporek),
3. dwa łomy żelazne,
4. jedna skrzynia z piaskiem i szuflami.

§ 18.

Łodzie wiosłowe — przewozowe winny być wyposażone w następujący sprzęt:
1. jedno koło ratunkowe (atestowane z rzutką),
2. jeden bosak,
3. dwa wiosła (pojazdki i dulki),
4. jedno wiosło długie — pychowe,
5. jeden czerpak ręczny do wylewania wody,
6. jedna latarka biała,
7. jedna kotwica z łańcuchem odpowiedniej wagi,
8. tabliczka informacyjna o nośności ton i osób.

§ 19

Przewozy niestałe uruchamiane sezonowo dla własnych potrzeb gospodarczych (przewozy produktów rolnych, inwentarza, materiałów budowlanych, robotników itd.) wymagają tylko uzyskania zgody RDW, który określa jakim warunkom pod względem bezpieczeństwa winien odpowiadać przewóz.

Ogólne przepisy porządkowe.

§ 20.

1) Przewoźnik powinien stale dbać o stan bezpieczeństwa przewozu i o bezpieczeństwo osób, korzystających z przewozu.

2) Pomosty przy brzegach jak i klapy wjazdowe i zjazdowe powinny być utrzymywane w należytym stanie, aby był zapewniony wygodny i bezpieczny dostęp do przewozu we wszystkich porach roku i przy każdym stanie wody.

§ 21.

Przewoźnik powinien utrzymywać przewóz ze wszystkimi urządzeniami w należytym stanie i czystości.

§ 22.

1. Przed wjazdem na prom pojazdów przewoźnik obowiązany jest sprawdzić czy prom jest należycie umocowany do brzegu i przestrzegać aby kierowcy i woźnice nie wjeżdżali ani nie wyjeżdżali bez jego zezwolenia.

2. Względem pasażerów przewoźnik i jego pomocnicy winni przestrzegać należytej uprzejmości i grzeczności.

3. Pasażerowie na przewozie powinni zachować się spokojnie i stosować się do zarządzeń i nakazów przewoźnika.

4. Pasażerowie, jeźdźcy i piesi, pojazdy konne i mechaniczne mają być przeprawiane w kolejności przybycia do przewozu, względnie z uwagi na warunki bezpieczeństwa, według wskazówek przewoźnika.

5. Jeźdźcy powinni zsiąść z koni i na przewozie trzymać je za uzdy; woźnice mają stać przy wyprzęgniętych zwierzętach pociągowych; podróżujący wozami lub samochodami powinni, za wyjątkiem chorych, zejść z pojazdów.

6. Przed wjazdem i wejściem na prom przewoźnik zobowiązany jest zamknąć wyjazd barierką lub łańcuchem; przed odjazdem winien być zamknięty w ten sam sposób wjazd na prom.

Zamknięcia nie wolno usuwać przed lądowaniem, a dopiero po przybiciu promu i należytym umocowaniu go przy brzegu.

7. Niespokojnych, niebezpiecznych lub złośliwych zwierząt nie wolno przeprawiać równocześnie z innymi zwierzętami lub ludźmi; jeźdźcy, woźnice, poganiacze zwierząt itp. winni ustawiać zwierzęta i wozy według wskazówek przewoźnika.

8. Koła pojazdów znajdujących się na promie winne być zahamowane względnie zablokowane drewnianymi podkładami (klinami).

9. Pasażerowie piesi mają zajmować miejsce wskazane przez przewoźnika; osoby pijane przewoźnik może wykluczyć od przeprawy, jak również zobowiązany jest do wykluczenia takich osób na żądanie pasażerów promu.

§ 23.

W okresie wysokich wód i wylewów w granicach ustalonych i zamarkowanych gdy wsiadanie na miejsce lądowania i wysiadanie na miejscu lądowania jest utrudnione lub niemożliwe, przewoźnik winien według możności dołożyć wszelkich starań, ustawić pomosty z desek itp., aby pasażerowie mogli wylądować bezpiecznie, wygodnie i suchą nogą.

Nadzór nad przeprawami

§ 24.

Nadzór nad przewozami międzybrzegowymi należy do zakresu działania terytorialnego właściwego organu administracji wodnej, organów Milicji Obywatelskiej, a nadto w zakresie bezpieczeństwa ruchu na wodach żeglowych i spławnych — do organów Rejonów Dróg Wodnych.

§ 25.

1. Kontrola przewozu może być przeprowadzona w każdej chwili, gdy bezpieczeństwo ruchu tego wymaga lub przy okazji służbowych przejazdów przedstawicieli władzy żeglugowej.

2. Stan przewozów sprawdzają Rejony Dróg Wodnych co najmniej dwa razy w roku tj. na wiosnę i w jesieni.

§ 26.

Posiadacz względnie przewoźnik zobowiązany jest donieść władzy żeglugowej o wykonanych na przewozach remontach kapitalnych; po otrzymaniu takiego zawiadomienia władza żeglugowa zarządza na koszt właściciela rewizję stanu przewozu.

Postanowienia karne

§ 27.

1. Winni wykroczeń przeciw postanowieniom niniejszych przepisów lub zarządzeń w nich powołanych będą pociąg-

nięci do odpowiedzialności karno-administracyjnej na podstawie art. 15 Ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr 26 z 1952 r. poz. 182).

2. Niezależnie od ścigania karnego do winnych wykroczeń stosowane będą sankcje przewidziane w art. 16 wyżej cytowanej ustawy oraz grzywny, nakładane i ściągane w drodze doraźnych mandatów karnych przez organa władzy żeglugowej.

Postanowienia końcowe

§ 28.

1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2 Jednocześnie traci moc obowiązujące zarządzenie b. Zarządu Okręgowego Dróg Wodnych w Poznaniu z dnia 10 marca 1953 roku ogłoszone w Dzienniku Urzędowym WRN w Gdańsku Nr 10 z 1953 roku pozycja 53.

Dyrektor Rejonu Dróg Wodnych w Toruniu

Władysław Gosteniecki

Zgłoszenia na prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy na 1957 r. należy dokonać do dn. 15. 12. 1956 r.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy na 1957 r.

Opłata za prenumeratę wynosi:

rocznie — zł 18,— ze skorowidzem
półrocznie — zł 10,— bez skorowidza

Opłata powinna być uiszczona z góry przed początkiem okresu prenumeraty, tj. za okres roczny lub za I półrocze — do dn. 24. 12. 1956 r., za II półrocze — do dn. 15. 6. 1957 r.

Wpłaty należy dokonać do Narodowego Banku Polskiego — III Oddział Miejski w Bydgoszczy na konto nr 205-95/1-78

Rachunków za prenumeratę nie wysyła się

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wydział Ogólno-Gospodarczy, Bydgoszcz, ul. Jagiellońska nr 3, Redakcja i Administracja czynne od godz. 8—15

PRENUMERATA „Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy" wynosi: rocznie zł 18.—, półrocznie zł 10.—.

Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku 0,90 zł. Przy większej ilości stron o 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony. CENY OGŁOSZEŃ: o zagubionych dokumentach: ryczałt zł: 10,50 od jednego dokumentu, po zł 1.50 od każdego dalszego dokumentu, konkursy i przetargi zł 1,80 za wiersz jednoszpaltowy Ogłoszenia handlowe i bilansowe oraz inne zł 2,70 za wiersz mm 1 szp. Za układ tabelaryczny dolicza się 100%.

Konto bankowe:

Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, Narod. Bank Polski III Oddz. Miejski w Bydgoszczy, nr 205-95/I-78

Cena zł 1.50

RSW „Prasa" Bydg. zam. 3443, nakł. 1900+11, f. A4, pap. dostarcz.

E-7-10256

ODBIORCA